

ISLAMO SUDĖTINĖS DALYS

Visagalis ALLAH Šventajame Korane pasakė:

**-Aš sukūriau džinų ir žmones tam, kad Mane garbintų.
(Šv.Koranas 51:56)**

Islamas, išvertus iš arabų kalbos, reiškia atsidavimas ir nuolankumas Dievui.

Islamo religija natūrali ta prasme, kad kiekviena sukurta būtybė egzistuoja priklausomai nuo Dievo, paklisdama Jo galiai, garbindama Jį vienintelį (neišgalvodama Jam bendrininko) ir klusniai vadovaudamasi Jo įstatymais šiame gyvenime. Kalbant apie žmogų, tai reiškia sąmoningą išsipareigojimą gyventi dėkingai Visagaliui Dievui.

Islamas nėra praeitis ar ateitis, tai - akivaizdi tiesa, kuri egzistavo prieš milijardus metų nuo pat žmogaus sukūrimo, kad visos visatos Dievas yra Vienas ir neturi bendrininkų. Ši tiesa liks tokia, kol egzistuoja dangus ir žemė. Jis yra visko Kūrėjas ir pasaulių Valdovas. Tai taip pat reiškia, kad niekas nevertas garbinimo - išskyrus Vieno Dievo. Visi Dievo pranašai savo pamoksluose teigė, kad Vienam Dievui turi būti paklusnios skirtingos tautos ir skirtingos epochos. Paskutinis pranašas (Muhammedas) pabaigė šią grandinę tuo pačiu kvietimu visai žmonijai.

ISLAMO RELIGIJA

Islamo religija - tai visiškas ir pilnas paklusnumas Dievui ir Dievo mokymo, kurį Jis apreiškė pranašui Muhammedui, priėmimas (T.J.R.).

Nuo VII amžiaus Islamo religija daro įtaką žmonijos istorijos eigai bei šimtų milijonų žmonių, gyvenančių Azijoje, Afrikoje, Europoje ir Amerikos kontinentuose visuomenėms, kultūrinėms ir dvasinėms gyvenimo sritims.

Didelis Islamo religijos vaidmuo, autoritetas ir įtaka daugelyje šalių padeda dešimtims milijonų žmonių vienyti, didinti savimonę ir tarpusavio supratimą.

Islamo religija buvo apreikšta Pranašui Muhammedui (T.J.R.) kaip visa apimanti religija, kaip gyvenimo būdas. Tai Dievo garbinimas ir moralės normos, šeimos ir visuomenės elgesio įstatymai ir taisyklės.

Visais darbais ir mintimis musulmonas yra su Kūrėju. Jis yra su Kūrėju melddamasis, darbo, poilsio ir laimingomis (linksmomis) savo gyvenimo akimirkomis. Nėra tokio laiko, kuris būtų skirtas tik garbinimui - tai reiškia, kad bet kuris darbas daromas tik nuoširdžiai vardan Dievo, tikintis Jo malonės.

Ši knygelė - dar vienas žingsnelis susipažįstant su Islamo religija. Jos didesnę dalį sudaro Islamo religijos tikėjimo tiesos, smulkiau išaiškintos pagrindinių maldų atlikimo sąlygos ir tvarka, parašytu maldų ir svarbiausiu ALLAH paminėjimų tekstai. Maldos tekstai ir paminėjimai pateikiami kaip lietuvių, taip ir arabų kalbomis su atitinkama lietuviška transkripcija, o tai suteikia galimybę skaitytojui savarankiškai perskaityti jas balsu ir išmokti jas originalo kalba.

Musulmonų tikėjimas

Antrasis Islamo kalifas Omaras ibn Al-Khattab pasakė:

Kartą sėdint mums prie ALLAH pranašo, atėjo pas mus vyras labai baltais rūbais, juodais plaukais, nebuvo ant jo matyti jokių kelionės pėdsakų ir niekas iš mūsų nė karto nematė ir nepažinojo jo. Atsisėdo jis priešais pranašą, surietęs kojas ir padėjęs rankas jam ant blauzdų, ir paklausė: "O Muhammedai, papasakok man apie Islamą!"

ALLAH pranašas pasakė:

Islamas - tai kai liudiji, jog nėra kitos dievybės, išskyrus ALLAH, ir Muhammedas yra ALLAH pranašas, prisilaikai maldos, moki zakiatą (tai yra tai, kad musulmonas aukoja turtą nepasiturintiems vardan ALLAH), pasninkauji Šv. Ramadano mėnesį ir atlieki piligrimų kelionę į Meką, jeigu leidžia galimybės.

Nepažįstamasis pasakė:

-Sakai tiesą.

Mes nustebome, kad jis klausė Pranašą ir pritarė jam.

Nepažįstamasis pasakė:

-Pasakyk man apie Iman`ą (tikėjimas).

Pranašas pasakė:

-Tai, kai tiki ALLAH, Jo angelais, Jo knygomis, Jo pranašais, paskutinio Teismo diena ir numatyta (lemti) su jo blogiu ir gėriu.

Nepažįstamasis pasakė:

-Sakai tiesą.

Jis tęsė:

-Papasakok man apie Ihsan`ą (taip vadinamas aukščiausias tikėjimo laipsnis).

Pranašas atsakė:

-Tai, kai garbini ALLAH, lyg Jį matytum, o jeigu tu Jo nematai, tai Jis tave mato.

Nepažįstamasis pasakė:

-Papasakok man apie valandą, kai įvyks pasaulio pabaiga (Teismo diena).

Pranašas pasakė:

-Aš nežinau apie tai nieko daugiau už tą, kuris klausia.

Nepažįstamasis tarė:

-Papasakok man apie jos priartėjimo ženklus.

Pranašas atsakė:

-Kai vergė (tarnaitė) pagimdys savo ponią (šeimininkę) ir kai matysi basus, vargingus piemenis kovojančius aukštuose pastatuose.

Po to nepažįstamasis paliko mus. Aš atsistojęs laukiau, o pranašas paklausė manęs:

-Omar`ai ar žinai, kas tas klausiantysis?

Aš atsakiau:

-ALLAH ir Jo pranašas geriau žino už mane.

Pranašas atsakė:

-Tai angelas Gabrielius buvo atėjęs pamokyti jus jūsų religijos.

LIUDIJIMO ŽODŽIŲ REIKŠMĖ

Aš liudiju, kad nėra kitos dievybės, išskyrus ALLAH.

Tai reiškia, kad žmogus liudija, jog nėra kito garbinimo objekto, išskyrus vieną Dievą.

Arabiškas žodis „ALLAH“ reiškia Dievas (vienintelis visatos sutverėjas). Šis žodis vartojamas arabų kalboje ir musulmonų, ir krikščionių.

Šventajame Korane žodis "ALLAH" minimas daugiau nei 2150 kartų.

Aramėjų kalboje, panašioje į arabų kalbą, ALLAH taip pat reiškia Dievas.

Šis žodis - pagrindinė Islamo religijos dalis. Tai reiškia, jog nėra kitų dievų ar dievybių, išskyrus ALLAH. Tai taip pat reiškia, kad niekas kitas neturi

dieviškumo bruožų, išskyrus Vieną ALLAH, ir niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį vieną.

Jis valdo viską, Jis nieko nestokoja, tačiau Jo kūriniai stokoja Jo.

Šventajame Korane ALLAH pasakė:

-Sakyk: Jis yra ALLAH Vienintelis, ALLAH amžinas, Jis negimdė ir nebuvo pagimdytas, ir niekas Jam neprilygsta.

(Šv.Koranas 112)

Musulmonų elgesio pagrindas turi būti šie liudijimo žodžiai. Tai svarbiausias Islamo religijos priesakas. Ištarti arabiškai, suprantant jų reikšmę, su nuoširdžia intencija šie žodžiai reiškia pasiryžimą paklusti ALLAH.

LIUDIJIMO ŽODŽIŲ REIKŠMĖ Muhammedas - ALLAH pranašas.

Tai reiškia tikėti, jog pranašas Muhammedas pasiųstas ALLAH, tikėti tuo, ką pranašas pranešė apie ALLAH. Tai reiškia klausyti pranašo įsakymų ir saugotis to, ką jis uždraudė.

Visais laikais ir kiekvienoje tautoje atėję pranašai stengdavosi išmokyti žmones pagrindinių tiesų apie Visagalį, jų Kūrėją. Išmokyti juos santykių, taisyklių tarp kūrinių ir Kūrėjo. Jie kvietė žmones nuoširdžiai priimti Dievo religiją ir garbinti Jį Vieną. Tokia buvo ir paskutinio pranašo misija.

Tikėjimo išpažinimas (arabiškai šahada): Aš liudiju, kad nėra kito dievo, išskyrus ALLAH, ir Muhammedas yra Jo pranašas.

Tai Islamo pagrindas, kuriuo pagrįstas visas Islamas. Tai pirmieji žodžiai, kurie ištariami gimusiam kūdikiui į ausį, tai žodžiai, kuriuos su paskutiniu juo atodūsiu pasako mirštantis, tai gyvenimo šviesa, tai Dievo gailestingumo po mirties viltis.

Šahados žodžiai kviečia musulmonus visame pasaulyje maldai, o jų prasmė - tai maldos širdis.

TIKĖJIMAS ALLAH

Pirma pagrindinė tikėjimo dalis - tai tikėjimas ALLAH. Tikėjimo ALLAH prasmė yra ta, kad kiekvienas musulmonas tiki, kad ALLAH egzistuoja. ALLAH - Vienas ir Vienintelis, ir nėra Jam bendrininko. Jis Amžinas ir nėra Jam pradžios ir pabaigos. Musulmonas įsitikinęs, kad ALLAH yra Aukščiausias, Jis Gyvas ir Nemirtingas. Jis neišnykdavo ir neišnyks. Jis negimdė ir nebuvo pagimdytas. Savo esme, Savo kokybe ir Savo veiksmis Jis veikia be atsitiktinumų ir nesusipratimų. Nėra nieko panašaus į Jį. Esantis Pats savaime. Jam nereikia vietos ir sukūrėjo, o taip pat ir nieko kito. Priešingai, viskam reikia Aukščiausiojo, Visagirdinčio, Visamatančio, Visažinančio. Nėra Jam ribų ir nėra įvaizdžio. Jis - Visagalintis, Viskas pasaulyje pavaldus ir

paklūsta Jam, nieko negali įvykti be Jo valios ir Jo žinojimo apie tai. Jis - visko Viešpats ir savo kūrinį globėjas. Jis - Vienintelis Kūrėjas, sukūręs viską, kas egzistuoja pasaulyje, tarp jų ir žmogų, ir tai, kuo žmogus gyvena. Jis - Vienintelis Tikrasis Karalius ir žmonių Teisėjas. Jis atlygina žmonėms kaip už gerus, taip ir už nuodėmingus poelgius. Šalia to, žmonėms Jis yra Gailestingas, Mielaširdingas ir Atleidžiantis.

Visos ALLAH savybės yra amžinos ir nesutapatinamos su gyvųjų būtybių savybėmis. Jo žinios ne tokios, kokios yra žmonių žinios. Jo klausas ne tokia, kokia yra jų klausas. Jo rega ne tokia, kokia yra žmonių rega. Jo meilė, palankumas ir pyktis nėra tokie, kokie yra žmonių meilė, palankumas ir pyktis. Nėra Jo vietos ir Jo pusės. Jis nesikeičia laike ir laikas nekeičia Jo.

Viso to išvada yra ta, kad ALLAH turi visas tobulumo savybes ir neturi jokių neigiamų savybių ar trūkumų.

TIKĖJIMAS ANGELAIS

Antroji pagrindinė tikėjimo dalis - tikėjimas angelais (arabiškai „malaiika“). Tikėjimo angelais prasmė: kiekvienas musulmonas įsitikinęs angelų egzistavimu.

Angelai - tai garbingi ir gerbiami ALLAH tarnai, Jo valios atlikėjai. Jie nevalgo ir negeria, yra belyčiai. Jų kūnai švelnūs ir, pagal Šv. Koraną ir Hadisus, sukurti iš šviesos. Angelai gyvena danguje, apsupa ALLAH sostą, gieda Jo šlovei. Jie yra be nuodėmės ir uoliai tarnauja ALLAH. Jie nusileidžia ant teisuolių, apsaugo žmones, perduoda Pranašams ALLAH žodžius, stebi žmonių poelgius ir užrašo jų atliktus ir numatytus jiems darbus. Angelai - visų pomirtinio teismo stadijų ir bausmės dalyviai.

Jie - Rojaus (al-džanna) ir pragaro (džahannam) saugotojai ir sargai. Niekas nežino jų skaičiaus, tik ALLAH. Angelai miršta ir atgims Prisikėlimo Dieną.

Egzistuoja keletas angelų kategorijų. Aukščiausieji iš jų priartintieji (arabiškai „mukarribūn“), būnantys prie ALLAH sosto.

Arčiausiai iš visų prie ALLAH esančių angelų yra Džibril arba Džabrail (Gabrielius), kuris perduoda Dieviškus apreiškimus Pranašams ir ALLAH Pasiuntiniams. Šalia jo stovi Mikal arba Mikail (Mikalojus). Jis atsakingas už lietu. Kitas arti prie ALLAH esantis angelas - Israfil. Jis perskaito nuo palikimo plokštės dieviškuosius sprendimus apie žmonių ir pasaulių likimus ir perduoda juos kitiems angelams atlikti. Jo pagrindinis atributas - trimitas, su kuriuo jis niekada nesiskiria, pasiruošęs jo garsais pranešti apie mirusiųjų Prisikėlimą. Jis taip pat yra Rojaus saugotojas. Angelas Malik - pragaro sergėtojas, Ugnies saugotojas. Dar vienas iš labiausiai artimų ALLAH angelų - Izrail, mirties angelas, kuriam patikėta surinkti mirusiųjų dvasias. Tarp angelų yra ir kitas pareigas atliekančių angelų.

TIKĖJIMAS KNYGOMIS

Trečioji pagrindinė tikėjimo dalis - tikėjimas knygomis. Tikėjimo Knygomis prasmė yra ta, kad kiekvienas musulmonas įsitikinęs ALLAH Knygomis, kurias Jis apreiškė savo Pasiuntiniams. Tose Knygose ALLAH išaiškino Savo paliepimus ir draudimus. Knygos - tai ALLAH kalba, kuri yra dieviškoji tiesa. ALLAH atsiuntė Knygas dieviškuoju atvirumo pavidalu. Tos Knygos - tai Tora, apreiškta Mozei, Psalmės, apreiškstos Dovydui, evangelija, apreiškstos Jezui, ir Šv. Koranas, apreiškstas Muhammedui (ALLAH Taika ir palaima Jiems). Prie šių knygų priskiriami dar ir rytiniai, atsiųsti anksčiau nei šios keturios Knygos. Bet pati didingiausia ir garbingiausia iš jų - Šventasis Koranas, kurio veikimas tęsiasi iki pat Priskėlimo Dienos.

TIKĖJIMAS PRANAŠAIS

Ketvirtoji pagrindinė tikėjimo dalis - tikėjimas Pranašais. Tikėjimo Pranašais prasmė yra ta, kad musulmonai tiki, jog Dievas, sukūręs žmogų Žemėje, nepaliko jo likimo valiai. Dievas siųsdavo savo pranašus. Pranašais mes vadiname tuos pasiuntinius, kurie pamokslavo skirtingoms tautoms apie Dievo valią, išreikštą joms Šventų Knygų pavidalu. Šie Pasiuntiniai buvo siunčiami skirtingomis epochomis skirtingoms tautoms. Musulmonai tiki, kad ALLAH siuntė pas žmones pranašus, jog šie pamokslautų jiems: praneštų apie teisuolių apdovanojimą ir perspėtų neteisiuosius apie bausmę. Aiškino žmonėms, kuo jie turėtų vadovautis pasaulietiniuose ir religiniuose reikaluose.

Pranašai - tai tiesos sakomos žmonėms šaukkliai. Jie - geriausi žmonių atstovai. Šventajame Korane paminėti 25-ių pranašų vardai Adomas, Idris, Nuch (Nojus), Hud, Salich, Ibrahim (Abraomas), Lut (Lotas), Ismail, Ishak (Izaokas), Jakub (Jokūbas), Iusuf (Josifas), Aiiub, Šuėib, Musa (Mozė), Harun (Aaronas), Zul-Kifl, Dauud (Dovydas), Suleiman (Salemonas), Ilias (Elijas), Junus (Jonas), Zakariją, Jahja (Jonas Krikštytojas), Isa (Jezus), Muhammedas (Tebūna Jiems visiems ALLAH palaiminimas).

Musulmonai tiki visais be išimties pranašais, o paskutinis ALLAH pranašas Muhammedas - tai pranašų Anspaudas - kas reiškia, kad po jo pranašų nebus. Skirtingai negu ankstesnieji pasiuntiniai, kurie buvo atsiųsti specialiai pas tam tikras tautas, pranašo Muhammedo misija yra universali visoms tautoms be išimties.

Geriausi žmonės po pranašų - tai pranašo Muhammedo bendražygiai.

Geriausieji iš jų - tai yra keturi teisuoliai khalifai: Abu Bakr, Omar, Osman, Ali (Tebūnie ALLAH patenkintas jais)

TIKĖJIMAS TEISMO DIENA

Penktoji pagrindinė tikėjimo dalis yra tikėjimas Teismo Diena. Teismo Diena - tai baisi diena, pripildyta didžiųjų įvykių, nuo kurių pražyla vaikai. Tikėjimo Teismo Diena prasmė glūdi musulmono įsitikinime, kad Prisikėlimo Dieną Aukščiausiasis ALLAH prikels žmones iš kapų ir surinks juos vienoje vietoje. Jis pastatys svarstyklės, kad pasvertų Savo tarnų darbus ir teis žmones pagal šiuos darbus. Jis pateiks knygas, kuriose bus užrašyti kiekvieno darbai, ir gerieji, ir nuodėmingieji. Po to Jis išties kelią virš pragaro - plonytį, plonesnį už plauką ir aštrų, aštresnį nei kardo ašmenys - tiltą, per kurį eis žmonės. Teisuoliai papuls į rojų, (kurį maloningai sukūrė ALLAH teisuoliams apdovanoti) kaip į palaimos buveinę, nuodėmingi žmonės - į ugnį (ALLAH sukurtą negarbingiems nubausti) kaip į kančių buveinę. Musulmonas privalo būti įsitikinęs tuo, kad Munkaro ir Nakiro* tardymas kapuose - tiesa, kad kančios ir palaima po mirties - tiesa, kad žmonių surinkimas Teismo Dieną - tiesa, kad mirusiųjų bausmė ir jų pasigailėjimas - tiesa.

TIKĖJIMAS NUMATYTU

Šeštoji pagrindinė tikėjimo dalis yra tikėjimas tuo, kas numatyta. Šio tikėjimo į tai, kas numatyta, prasmė slypi musulmono įsitikinime, kad viskas vyksta pasaulyje, kaip gėris, taip ir blogis, taip pat ir visi žmonių darbai nulemti Aukščiausiojo valios, Jo numatymo ir sukūrimo. Sukūrimas ir numatymas - nuo Aukščiausiojo ALLAH, o žmonių, Jo tarnų, veikla vykdoma atitinkamai pagal jų pasirinkimą. Šie du procesai vyksta vienu metu. Žmonės - ALLAH tarnai - išsirenka, bet be prievartos: daryti gerus darbus ar blogus, tikėti ar netikėti. Jeigu tai būtų kitaip, tai Pranašų misija pas juos ir Knygų atsiuntimas jiems būtų beprasmiški. Ir nebūtų tada vertų apdovanojimo arba bausmės.

RELIGINIŲ PAREIGŲ ATLIKIMAS ISLAMO RELIGIJOJE

Pranašas Muhammedas (T.J.R.) pasakė: Islamas, tai, kai liudiji, jog nėra kito dievo, išskyrus ALLAH, ir kad Muhammedas yra ALLAH Pranašas, meldiesi, moki zakiatą, pasninkauji Šv. Ramadano mėnesį, aplankai Meką - tai yra atlieki piligrimo kelionę į Meką pagal savo galimybes.

Garbinimas ir religinių pareigų atlikimas Islamo religijoje - neatskiriami dalykai. Garbinimas ir kasdinių darbų pasaulis - tai dvi sąvokos, apibūdinančios musulmoną. Mečetė (Dievo garbinimo namai) neatskiriami nuo kasdienio gyvenimo, turgus - nuo politikos, kiekvienas darbas - tai Dievo šlovinimo aktas.

Antrasis Islamo khalifas Omaras ibn Al-Khattab pasakė:

-Girdėjau, ALLAH pranašas pasakė:

-Kiekvienas darbas turi tikslą ir kiekvieno žmogaus laukia ALLAH atpildas pagal jo tikslą. Tie, kurie emigravo (iš Mekos į Medyną) vardan ALLAH ir Jo pranašo, tai jų emigravimas yra vardan ALLAH ir Jo pranašo. O tie kurie emigravo dėl materialinių gėrybių arba dėl vedybų su moterim, tai jų emigravimas tik dėl to, dėl ko jie emigravo.

Iš šių žodžių kiekvienas musulmonas turi suprasti, jog bet koks darbas priklauso nuo jo tikslo. Jeigu bet koks darbas atliktas ne vardan ALLAH malonės, šis darbas pasiliks su tuo nusistatymu, dėl ko jis buvo atliktas.

1.Musulmono tikėjimas

Taigi musulmonas nuoširdžiai tiki, jog tikroji dievybė, - verta garbinimo, - tai tik Vienas ALLAH, kad Jis - visko Kūrėjas. Musulmonas tiki, kad Muhammedas - paskutinis ALLAH pranašas, pasiųstas visai žmonijai, kad išvestų žmones į tiesų kelią, į kelią tų, kurie garbina Vieną ALLAH ir Jam paklūsta.

2.Malda

Malda Islame - tai žmogaus nuolatinis tiesioginis ryšys su Dievu. Tarp žmogaus ir Dievo nėra tarpininko. Malda yra viena iš svarbiausių Islamo religijos dalių. Malda nuolatos primena musulmonams, jog ALLAH akivaizdoje jie yra tik Jo paklusnūs tarnai.

Malda-garbinimas - neatskiriami dalykai nuo kasdienio žmogaus gyvenimo. Individualiai besimeldžiantis žmogus visuomet turi savo vietą ir bendruomenėje.

Malda yra tiek bendras veiksmas, tiek individualus įsipareigojimas. Atlikti maldą tam tikromis valandomis ir tam tikra forma yra kiekvieno musulmono pareiga.

3. Zakiato užmokesčio prasmė

Zakiatas yra tai, kai pasiturintys musulmonai kasmet atiduoda savo turto dalį vargšų ir neįgaliųjų labui mokesčio ar aukos pavidalu. Zakiatas skirstomas į keletą rūšių: zakiatas nuo aukso ir sidabro, zakiatas nuo prekių, zakiatas Šventės-pasninko nutraukimo proga ir kt.

Teisę gauti zakiatą turi: a) vargani ir neįgalūs žmonės, nesugebantys užsidirbti sau pragyvenimui; b) nepasiturintys skolininkai; c) keliautojai, neturintys lėšų grįžti į namus; d) kovotojai už tikėjimą; e) labdaringos bendruomenės, išlaikančios vargšus ir našlaičius. Be to, pajamos, gautos zakiato būdu, gali būti panaudotos bendriems, tauriems projektams įgyvendinti: (pvz, ligoninėms statyti).

4. Šv. Ramadano mėnesio pasninkas

Šventajame Korane yra tokie ALLAH žodžiai:

-Šv. Ramadano mėnesį apreiškėme Šv. Koraną kaip vadovą žmonėms, kaip tiesaus kelio išaiškinimą ir kaip atskyrimą (skirti blogą nuo gėrio). Kas sulauks iš jūsų šio mėnesio, tegu pasninkauja, o kas serga ar yra kelionėje, lai pasninkauja kitomis dienomis. ALLAH nori jums gero ir nenori jūsų apsunkinti. Jis nori, kad baigtumėt pasninką ir pagarbintumėt ALLAH už tai, jog Jis jus išvedė (į tiesos kelią) - galbūt jūs būsite dėkingi. (Šv.Koranas 2:185)

Šv. Ramadano mėnesį buvo apreikštas Šv. Koranas - ALLAH gailestingumas žmonėms. Šia knyga žmonės gali vadovautis šiame gyvenime.

Su šia knyga musulmonai gali atskirti, kur yra teisybė ir kur melas, ką ALLAH uždraudė ir ką leido. Tai Knyga, kuri parodo tiesų kelią šiame gyvenime. Jei žmonės vadovausis Ja, nepaklys niekada.

Taigi ALLAH įsakė pasninkauti musulmonams šį mėnesį. Tai nereiškia, kad žmogus turi nevalgyti visai. Reikalaujama pasninkauti tik šviesos paros metu. Taip pat prieš pasninkaujant kiekvieną dieną, patartina prieš patekiant saulei kiekvieną rytą pavalgyti. Saulei nusileidus, vakare pasninkas nutraukiamas. Žmogus privalo pavalgyti.

Pasninkavimas būtinas visiems suaugusiems musulmonams Šv. Ramadano mėnesio metu. Nuo pasninko atleidžiami tik tie, kurie negali jo atlikti dėl kokių nors pateisinamų priežasčių. Pavyzdžiui, jeigu žmogus yra kelionėje, kare, nelaisvėje, serga kažkokia liga, taipogi atleidžiami nuo pasninko seni žmonės, nėščios ar maitinančios moterys, vaikai, nepajėgiantys pasninkauti, taip pat atleidžiamos moterys menstruacijų metu.

Iš musulmono, kuris gali atlikti šią pareigą, reikalaujama šviesiu paros metu visiškai susilaikyti nuo maisto ir gėrimo, nuo rūkymo, nuo lytinių santykių, stengtis nekalbėti negerai. Gerai būtų, jei musulmonas per šį laiką susikauptų,

atliktų gerus darbus, susitaikytų, dalintų labdarą. Dėl laikinų priežasčių atleisti nuo pasninko musulmonai privalo išlaikyti jį vėliau, patogiu jiems laiku.

5. Mekos* aplankymas Piligrimų kelionės prasmė

Kiekvienas musulmonas, jei išgali, stengiasi aplankyti Meką, kurioje pastatyti pirmieji Dievo namai - Kaaba. Jie buvo pastatyti Vieninteliam Dievui garbinti. Mekos aplankymas dar kitaip vadinamas Hadž.

Hadž - arba kelionė į Meką - atliekama pagal mėnulio kalendorių zul-chidžo mėnesį. Aplankymas susideda iš eilės ritualų.

Meka taip pat yra visų pasaulio musulmonų susitikimo vieta, kurioje susipažįsta skirtingų šalių musulmonai. Jie keičiasi informacija ir žiniomis, aptaria įvairius socialinius, ekonominius, politinius ar religinio gyvenimo klausimus.

Čia suvažiuoja musulmonai iš skirtingų ir tolimų pasaulio vietovių, kad atliktų tuos pačius garbinimo ritualus, kuriuos atlikdavo pranašai Abraomas ir Muhammedas (Tebūna jiems ramybė).

Hadž - tai musulmonų brolybės sutvirtinimas Islamo religijoje, nepaisant žmogaus tautybės, nacijos ypatumų ar skirtumų.

GARBINIMAS **/AL-IHSAN/**

Žodžio „ihsan“ sąvoka reiškia visišką, be abejonių ir pakeitimų, visų tikėjimo dogmų pripažinimą, t.y. visišką atsidavimą visoms jų nuorodom. Ihsan - tai kada tu garbini savo Viešpatį, lyg matytum Jį. O jeigu tu ir nematai Jo, tai Jis mato tave.

Tikėjimo nuoširdumo tobulinimas slypi žodiniame patvirtinime, dvasiniame įtikėjime savimi visu, atliekant penkias kasdienes ir kitas maldas, aukojant vargšams, pasninkaujant Ramadano mėnesį, aplankant Meką ir Sunnos sekimu. Sunna - tai yra Pranašo Muhammedo gyvenimo kelias Jo posakiuose ir veiksmuose esant įvairioms situacijoms.

*Munkaras ir Nakiras - du angelai, kurie tardo mirusiusius kapuose. Teisuolių jie neliečia, o nuodėmingus muša.

*Meka - Pranašo Muhammedo tėvynė, musulmonams pagrindinis šventas miestas, esantis Vakarų Arabijoje. Musulmonai taip pat tiki, kad ten įvairiu laiku gyveno Adomas, Ieva, Ibrahim (Abraomas) ir jo sūnus Ismailas - arabų pradininkas. Čia yra didžiausia pasaulyje al-Masdzid al Haram (Šventoji mečetė), talpinanti daugiau kaip milijoną maldininkų.